

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 stycznia 1960 r.

Nr 1

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

1 — z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego 1

ROZPORZĄDZENIA:

2 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 9 grudnia 1959 r. w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać urządzenia do gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości, oraz sposobu korzystania z tych urządzeń 2

3 — Ministra Finansów z dnia 9 października 1959 r. w sprawie gospodarowania niektórymi wyrobami użytkowymi ze złota i platyny 4

4 — Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 24 listopada 1959 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu środków chemicznych w rolnictwie 10

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

5 — z dnia 7 grudnia 1959 r. dotyczące ratyfikacji przez szereg państw przyjęcia przez Holandię w imieniu Surinam Międzynarodowej Konwencji (nr 13) w sprawie używania bieli ołowianej w malarstwie, przyjętej w Genewie dnia 19 listopada 1921 r. 15

6 — z dnia 8 grudnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Międzynarodowej Konwencji (nr 14) o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych, przyjętej w Genewie dnia 17 listopada 1921 r. 15

7 — z dnia 8 grudnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji nr 77 dotyczącej lekarskiego badania zdatności do zatrudnienia dzieci i młodocianych i Konwencji nr 78 dotyczącej lekarskiego badania zdatności do zatrudnienia dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętych w Montrealu dnia 9 października 1946 r. 15

8 — z dnia 8 grudnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji nr 79 dotyczącej ograniczenia pracy nocnej dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. 16

I

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1959 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do państwowych i spółdzielczych zakładów pracy, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, jeżeli w dniu 2 stycznia danego roku zatrudniają co najmniej 50 pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby.

2. Za pracowników w rozumieniu ust. 1 uważa się również członków i kandydatów na członków zatrudnionych w spółdzielniach pracy.

§ 2. Kredyty dla poszczególnych zakładów pracy przewidziane na wypłatę zasiłków z funduszy ubezpieczenia społecznego obejmują następujące rodzaje zasiłków chorobowych, zwanych w dalszym ciągu „limitowanymi”:

- 1) zasiłek dla pracownika leczącego się w domu (ambulatoryjnie),
- 2) zasiłek za okres odosobnienia w razie choroby zakaźnej,
- 3) zasiłek za okres opieki nad chorym dzieckiem.

§ 3. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane wypłacane z funduszy ubezpieczenia społecznego ustala w formie wskaźnika procentowego na poszczególne kwartały organ ubezpieczeń społecznych właściwy do pobierania składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 4. 1. Wskaźnikiem procentowym, o którym mowa w § 3, jest stosunek wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne,

2. Rada Ministrów określa w drodze uchwały zasady ustalania wskaźnika procentowego na poszczególne kwartały każdego roku.

3. Decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wskaźniki procentowe w myśl uchwały Rady Ministrów jest ostateczna.

§ 5. 1. Wskaźnik procentowy ustalony w myśl uchwały Rady Ministrów przewidzianej w § 4 ust. 2 może być obniżony przez organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, jeżeli jest on znacznie wyższy od wskaźników procentowych obliczonych dla zakładów pracy o porównywalnych warunkach działania.

2. Decyzję o obniżeniu wskaźników w myśl ust. 1 wydaje organ ubezpieczeń społecznych po wszechstronnej analizie przyczyn zwiększonych wydatków na zasiłki limitowane, przeprowadzonej wspólnie z odpowiednim organem służby zdrowia oraz z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego. O obniżeniu wskaźnika procentowego zakład pracy powinien być zawiadomiony przez organ ubezpieczeń społecznych w czasie poprzedzającym odpowiedni kwartał.

3. Od decyzji wydanej na podstawie ust. 1 zakład pracy może odwołać się w ciągu miesiąca od dnia jej doręczenia do Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie zakładu pracy nie wstrzymuje wykonania decyzji. Decyzja Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych jest ostateczna.

§ 6. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane może być podwyższona po upływie kwartału przez organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, na uzasadniony wniosek zakładu pracy, jeżeli znaczny wzrost wydatków na zasiłki limitowane spowodowany został w kwartale:

- 1) epidemią lub szczególnymi zdarzeniami losowymi,
- 2) innymi obiektywnymi przyczynami niezależnymi od zakładu pracy.

§ 7. Jeżeli wydatki na zasiłki limitowane wyniosły w zakładzie pracy w ciągu roku mniej niż 0,5% funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne, można odstąpić od ustalenia wysokości kredytów na zasiłki limitowane w roku następnym.

§ 8. 1. W terminie zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne za ostatni miesiąc każdego kwartału zakład pracy obowiązany jest składać organowi ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane.

2. Kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane powinno zawierać:

- 1) wysokość funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne,
- 2) wysokość kredytów na zasiłki limitowane wynikającą ze wskaźnika procentowego ustalonego na kwartał sprawozdawczy,
- 3) kwotę wydatków na zasiłki limitowane,
- 4) różnicę między wysokością kredytów na zasiłki limitowane a kwotą wydatków na te zasiłki.

§ 9. 1. Wypłata wszystkich zasiłków należnych z tytułu ubezpieczenia społecznego jest dokonywana przez zakłady pracy w ciągu kwartału z funduszy ubezpieczenia społecznego bez względu na wysokość kredytów ustalonych na zasiłki limitowane.

2. Jeżeli kwota wypłaconych w kwartale limitowanych zasiłków przekracza wysokość ustalonych na ten cel kredy-

tów, zakład pracy pokrywa różnicę z funduszu płac, przelewając ją w terminie określonym w § 8 ust. 1 na rachunek bankowy organu ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3.

3. Nie wpłacona w terminie przez zakład pracy kwota przekraczająca wysokość kredytów na limitowane zasiłki jest pokrywana z rachunku zakładu pracy w trybie przewidzianym dla realizacji administracyjnych tytułów egzekucyjnych.

§ 10. Zasiłki limitowane wypłacane z powodu gruźlicy za okresy powyżej 182 dni niezdolności do pracy potrącane są z kwoty przekroczenia kredytów ustalonych na wypłatę zasiłków limitowanych i pokrywane są z funduszy ubezpieczenia społecznego.

§ 11. 1. Jeżeli zakład pracy nie wykorzysta w kwartale kredytów na limitowane zasiłki w ustalonej wysokości, nie wykorzystaną kwotę zalicza się na przekroczenie kredytów w innych kwartałach danego roku.

2. Jeżeli niewykorzystanie kredytów na zasiłki limitowane nastąpiło w danym roku po upływie kwartałów, w których miały miejsce przekroczenia tych kredytów, organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, zwraca zakładowi pracy kwoty określone w § 9 ust. 2 do wysokości nie wykorzystanych kredytów.

§ 12. Kwoty nie wykorzystanych w ciągu roku kredytów na zasiłki limitowane Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia przeznacza na podniesienie stanu zdrowotności.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 9 grudnia 1959 r.

w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać urządzenia do gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości, oraz sposobu korzystania z tych urządzeń.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zbiorniki do gromadzenia nieczystości stałych na terenie nieruchomości powinny być zamykane i szczelne, wykonane z materiałów trwałych i odpornych na wilgoć oraz posiadać gładkie powierzchnie. Zbiorniki metalowe należy zabezpieczać przed korozją zarówno na powierzchni wewnętrznej, jak i zewnętrznej.

2. Zbiorniki, o których mowa w ust. 1, mogą być przenośne lub stałe. Należy w zasadzie stosować zbiorniki przenośne. Stosowanie zbiorników stałych dopuszczalne jest przejściowo w razie braku zbiorników przenośnych. Likwidację zbiorników stałych na terenie danej nieruchomości zarządza organ do spraw gospodarki komunalnej prezydium właściwej rady narodowej.

3. Pojemność zbiorników przenośnych nie powinna przekraczać 140 litrów, o ile transport tych zbiorników i wyładunek nieczystości z tych zbiorników nie odbywa się mechanicznie.

4. Zbiorniki stałe (śmietniki) powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) dno zbiornika powinno posiadać spadek,
- 2) wysokość zbiornika nie powinna być większa niż 1,20 m,
- 3) otwór do wsypania nieczystości powinien być nie mniejszy niż 0,25 m² i powinien być umieszczony przy krawędzi zbiornika, a ponadto powinien posiadać szczelne otwieranie na bok zamknięcie zabezpieczające przed przedostawaniem się do zbiornika zwierząt, a zwłaszcza gryzoni i owadów,

- 4) zbiornik powinien być zabezpieczony przed przedostawaniem się do niego wody atmosferycznej,
- 5) zbiornik powinien być wyposażony w skanalizowany odpływ dla gromadzącej się w nim cieczy pochodzącej z nieczystości,
- 6) w górnej części zbiornika powinien być umieszczony otwór wentylacyjny zabezpieczony gęstą siatką,
- 7) zbiornik powinien posiadać otwór do wybierania nieczystości na poziomie dna zbiornika o wymiarach: szerokość — co najmniej 1/2 szerokości ściany zbiornika, w której znajduje się otwór, oraz wysokość — co najmniej 50 cm; otwór do wybierania nieczystości powinien mieć szczelne zamknięcie, zabezpieczające przed przedostawaniem się do zbiornika zwierząt, a zwłaszcza gryzoni i owadów.

5. Zbiorniki przenośne, stanowiące własność miejskiego przedsiębiorstwa (zakładu) oczyszczania, oddawane są w dzierżawę właścicielom (zarządcom) nieruchomości.

6. Właściciele (zarządcy) nieruchomości obowiązani są utrzymywać zbiorniki w czystości, dezynfekować je oraz dokonywać potrzebnych napraw. W okresie od 1 kwietnia do 31 października mycie i dezynfekowanie zbiorników powinno odbywać się co najmniej raz w miesiącu. Obowiązek dokonywania napraw zbiorników przenośnych stanowiących własność miejskiego przedsiębiorstwa (zakładu) oczyszczania należy do tych przedsiębiorstw (zakładów).

7. Koła wózków do wywożenia zbiorników przenośnych powinny być ogumione.

§ 2. 1. Zbiorniki do gromadzenia nieczystości stałych powinny być umieszczane przy zachowaniu następujących warunków: